

Crosby zingend voor de troepen in 1944

American Songbook

I'm Dreaming of a White Christmas

In American Songbook nemen we evergreens, muzikale iconen en songs, die een tijdgeest belichamen onder de loep. Moet het zomer zijn om een kersthit te schrijven? Waarschijnlijk. Want net als *All I want for Christmas* en *Jingle Bells*, werd *I'm dreaming of a White Christmas* geschreven terwijl het buiten dertig graden was.

Kwam de bestverkochte single aller tijden ter wereld in het La Quinta Hotel in Californië of het Biltmore Hotel in Phoenix? "Whatever", was het antwoord van Irving Berlin, de songwriter die zelf verschillende versies van de ontstaansgeschiedenis vertelde. Uiteindelijk bleek de vraag wanneer, in plaats van waar het nummer ter wereld kwam, belangrijker.

Pearl Harbor

White Christmas was een rustig lied in een onrustige tijd. Vrede op aarde, in 1941 leek het verder weg dan ooit. Volgens eigen zeggen had Berlin *White Christmas* al enige tijd in zijn la liggen. Na de Japanse aanval op Pearl Harbor was het moment gekomen het eruit te halen. Op 24 december 1941 klonk voor het eerst *I'm dreaming...* door de ether. Gezongen door een zanger die al een ster was en die vanaf deze kerstavond als een komeet richting onsterfelijkheid schoot: Bing Crosby.

TEKST → ROBERT DE KONING (JOURNEYLISM.NL)
FOTOGRAFIE → WIKIMEDIA COMMONS

Een van de drie sterren van Bing Crosby aan de Hollywood Walk of Fame

Bing

Geboren als Harry Lillis Crosby, voerde *Bing* in de jaren dertig, veertig en vijftig de hitlijsten aan. Meer dan een half miljard platen verkocht de man die naast muzikant ook acteur en mede-eigenaar van American Football-team Pittsburgh Pirates was. Liefst drie sterren met zijn naam liggen er op de Hollywood Walk of Fame: voor zijn muziek, acteer en radiocarrière(s). De bijnaam Bing had Crosby te danken aan zijn jeugdige passie voor een variant van cowboytje spelen: "My favorite after school pastime was a game known as Cops and Robbers. When a cop or robber came into view, I would haul out my trusty six-shooters, made of wood, and loudly exclaim *bing! bing!*"

Crooner

Woorden waren voor Crosby even belangrijk als muziek. Zijn timing in combinatie met zijn ontspannen stemgeluid, deed Amerika aan zijn lippen hangen. De door jazz geïnspireerde manier van zingen werd *croonen* genoemd. Deze zangstijl zou veel zangers inspireren, onder wie de stem der stemmen: Frank *The Voice* Sinatra. Crosby debuteerde in 1931 op de radio en scoorde direct hits met *Out of Nowhere* en *I Found a Million Dollar Baby*. De crooner kreeg een eigen radioshow en speelde in 1932 in zijn eerste speelfilm. Er zouden er nog 78 volgen, waaronder die waarin *White Christmas* debuteert: *Holiday Inn*.

Moraal booster

Holiday Inn, met Fred Astair naast Crosby in de hoofdrol, gaat in september 1942 in première. Amerikaanse soldaten voeren dan al in de tropische Pacific oorlog met Japan. Hun angst en heimwee smelten als sneeuw voor de zon

Bing Crosby in de jaren dertig

Screenshot van Bing Crosby and Danny Kaye in de trailer van *White Christmas*

wanneer de warme klank van Crosby hun op het slagveld bereikt. Zijn stem was in de oorlogsjaren die volgden overal waar het Amerikaanse leger streek te horen. Na de oorlog vraagt het blad *Yank Magazine* soldaten wie het meest voor hun moraal had betekend. Hun antwoord is Bing, nog voor Roosevelt en Eisenhower.

Muzikale genie

De man die aan Crosby zijn wereldhit cadeau deed, Irving Berlin, was een als Israël Baline geboren Russische immigrant. Dit muzikale genie schreef tal van andere liedjes, waarvan naast *White Christmas* de bekendste *God Bless America* is. Berlins familie woonde aan de oostkust. Zelf zat hij een groot deel van het jaar aan de westkust in de buurt van zijn opdrachtgevers, de platen- en filmstudio's. In 1937 verraste een vriend Berlin met een korte film waarin zijn familie in de sneeuw schitterde. De film wakkerde, volgens biograaf Philip Furia, de wens aan bij zijn gezin in New York te zijn. Een wens waaruit een kerstkraker ontstond. Andere songwriters borduurden voort op verlangen als centraal thema en vertaalden het naar klassiekers als *I'll Be Home for Christmas* en *Have Yourself a Merry Little Christmas*.

Vietnam

Eenenveertig jaar nadat Bing Crosby het voor het eerst vertolkte in een land dat net de Tweede Wereldoorlog in was gebombardeerd, luisteren soldaten weer naar *White Christmas*. Op 30 april 1975 worden de laatste Amerikanen met een helikopter van het dak van een ambassade in Vietnam gelift. De ochtend ervoor heeft minister van Buitenlandse Zaken Henry

'Hun angst en heimwee smelten als sneeuw voor de zon wanneer de warme klank van Crosby hun op het slagveld bereikt'

Kissinger bevel tot evacuatie gegeven. Direct daarna begint Armed Forces Radio met het uitzenden van een voorafgesproken, geheim signaal. *I'm Dreaming of a White Christmas* klinkt het in de straten van Saigon. Op het ritme van exploderende mortiergranaten wuiven de palmen zachtjes mee.

Irving Berlin was de componist van *I'm dreaming of a White Christmas*